

tvářeji působivé prostředí pro barevně syté detaily; je tomu tak zejména v dramaticky laděných scénách heraldické křížové cesty s výraznými detaily bronzové hnědých těl pochopů a sytých olivově zelených a chladně modrých draperií. Barevná škála téchanovických obrazů je v podstatě stejného rodu, i když méně kontrastní a diskrétnější.

Křížová cesta ve *Velkých Heraldicích* je monumentální paralelou dalšího Sadlerova pašíjového cyklu, jehož 12 zastavení, pocházejících ze zámku ve *Velkých Hošticích*, je chováno ve sbírkách *Slezského muzea v Opavě*. V hoštických obrázcích, malovaných na měděném plechu, využívá malíř plně možností drobného formátu (32 cm vys. X 24 cm šir.) a kovové podložky a vybavuje kompozičně uměřené a tvarově čisté scény malířskou fakturou plnou koloristických fines². Přes toto komorní ladění je hoštinský cyklus heraldickému ve svém malířském habitu v podstatě blízký a jeho signování a vročení do roku 1762 by mohlo být vodítkem k přibližnému datování heraldických obrazů.³ Oba cykly se svým vytríbeným malířským podáním výrazně liší od značné části slezských křížových cest 2. poloviny 18. století, pro něž je příznačné zlidovělé tvarosloví i lidové chápání obsahové náplně.⁴

Ivo Krsek

PRÍSPĚVKY KE SLOVNÍKU UMĚLCŮ A REMESLNÍKŮ 17. A 18. STOLETÍ I

(K výzkumnému úkolu stát. plánu VIII-7-4/4)

Předložené příspěvky jsou lexikální systemizací zpráv o umělcích a řemeslnících 17. a 18. století, které jsem excerpoval v brněnském Státním archivu (SAB F 11 Jaroměřice nad Rokytnou II) a použil ve své diplomní (Brno 1971) a dizertační (Brno 1972) práci na téma: „*Přestavba zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou v letech 1709–1737. K činnosti Jakuba Prandtauera na Moravě.*“ Záměrně vynechávám materiále týkající se stavebních nebo výlučně řemeslných profesí, které budou naplní příspěvků ke slovníku umělců a řemeslníků 17. a 18. století. II.

A b b Josef. Zlatník ve Vídni. 19. 8. 1708 dostal zaplacenou za dva kalichy a ciborium pro jaroměřický farní kostel 263 zl. 30 kr. (SAB 668. Účty z r. 1702).

Albrecht von Albrechtsburg, Konrád Adolf Matyáš. Inventor ideových a dekorativních programů. V r. 1729 působil na zámku v Židlochovicích. V relacích vídeňského regenta Janu Adamovi z Questenberka, majiteli jaroměřického dominia, z téhož roku se hovoří o Albrechtově cestě do Jaroměřic a o „Wiessen Riess“ (?), který měl hraběti dodat. V lednu 1730 byl již výkres regentovi předložen, avšak ještě ne ve své „Perfection“. V r. 1729 probíhaly podle jeho plánů všechny štukatérské práce v interiérech jaroměřického zámku. V letech 1731–1732 je opět doložen v Židlochovicích, odkud měl jet v říjnu 1731 do Jaroměřic. V r. 1732 posílal jaroměřickému pánu „Musen Statuen“ a jakési „medaillen oder antiquitäten“. Sochy došly do Jaroměřic v lednu 1733. Albrecht dohlížel na jejich nakládání a v r. 1736 mu za ně dlužili ještě 150 zl. V říjnu 1732 se zúčastnil divadelních slavností na jaroměřickém zámku. V září 1732 maloval Georg André Brenner ermitáž questenberského zámku v rakouském Rappoltenkirchenu a Albert měl rozhodnout, zda bude nápis v ní proveden latinkou nebo švabachem, nebo výmalba provedena bez nápisu. Albrecht radil nápis vynechat, neboť prý by vypadal příliš „Closterlich“. V roce 1738 se měl vyjádřit k hudbě a libretu opery inscenované

² Ivo Krsek, *Obrazy Josefa Ignáce Sadlera (Sattlera) ve Slezském museu v Opavě*. *Casopis Slezského muzea* IV, 1955, 51 n.

³ Také na území střední Moravy byla při výzkumu objevena řada dosud neregistrovaných Sadlerových prací. Na tomto místě budiž zmíněna aspoň jediná: nevelký obraz sv. Doroty na mense jednoho z bočních oltářů v kostele P. Marie Sněžné v Olomouci. Vynikající malířská úroveň řadí toto plátno k nejlepším dílům 2. poloviny 18. století na Moravě. Vzniklo patrně brzy po Sadlerově návratu ze studijní cesty pod dojmem čerstvých zkušeností z italského malířství.

⁴ Srov. Ivo Krsek, *K dílu opavského malíře Ignáce Günthera*. *Casopis Slezského muzea* VI, 1957, 85–97.

v zámeckém divadle v Jaroměřicích. Je bezpochyby autorem ideového programu výzdoby jaroměřických zámeckých interiérů. K programu jaroměřického zámeckého sálu se patrně vztahuje účet z r. 1736 (... das vierte, und letzte Saal: quartal ... 300 fl.). V dubnu 1733 se oženil a odjel do St. Pölten, odkud poslal Questenberkovi model bazény a „Heyl: dreyfaltigkeit: bild“ (model pro rappoltenkirchenský sloup sv. Trojice?). V srpnu téhož roku dodal do Jaroměřic plán k „Schus hütten“ a k „Bell aria“ a doporučoval pozlacoavače. Zeměl ve Vídni a byl pohřben 17. 5. 1751 v prostřední kryptě u sv. Štěpána na náklady „freundschaft“. (Mezi materiály uloženými pod signaturou SAB 731–732 je i jeho korespondence s Janem Adamem z Questenberka. (SAB 3, 5, 271, 289, 291, 695–699, 709, 733–740, 1258. Účty 1729, 1747, 1749, účty vídeňské pokladny 1736. Korespondence vídeňských regentů a relace jaroměřických hejtmanů 1729–1733.)

Alfieri Gierolamo. Štukatér ve Vídni. V l. 1703–1705 pracoval spolu s Pavlem Stelzerem v Questenberském paláci ve Vídni a v l. 1712–1714 v grottě rappoltenkirchenského zámku. V letech 1724–1726 zdobili spolu interiéry a fasády Questenberského paláce. Za práci v r. 1724 dostali oba 400 zl. V r. 1728 předložili účet na 1426 zl. za štukatérské práce v 6 pokojích prvního patra paláce (300 zl.), v 6 pokojích druhého patra (420 zl.), za štukové dekorace oken obou palácových dvorů (168 zl. – za 1 okno 8 zl.) a za dva kabinety s „freüerhand arbeith und Basa relievi“ (100 zl.). (SAB 678–680, 692, 689–690, 694. Účty z let 1724–1726.)

Altman Jan Jindřich. Malíř v Dačicích. R. 1685 maloval 14 obrazů pro ambity Loretánské kaple v Jaroměřicích nad Rokytnou. Z účtu vyplývá, že nebyly „wohl gemahlen“ a tak dostal místo smluvených 84 zl. pouze 63 zl. (SAB 226. Důchodní účet 1685.)

Antonini Jan Křtitel. Kameník v Třebíči. Dodával v letech 1668–1672 kámen na stavbu Loretánské kaple v Jaroměřicích nad Rokytnou. V r. 1669 dostal za tři sochy („bildern“) pro Loretu 194 zl. Výkresy k nim dodal stavitel Jan Křtitel Erna. V r. 1670 pracoval při přestavbě jaroměřického zámku. 3. 1. 1671 se zavázal za 146 zl. 30 kr. zhotovit k loretánským sv. Schodům dvě 9 stop vysoké „pyramidy“, postamenty, koule a balustry k zábradlí a znak paní z Questenberka. Vše podle „vlastnoručního“ výkresu Jana Křtitele Erny. (SAB 209–215. Účty z let 1668–1672.)

Auerbach Johann Gottfried. Malíř ve Vídni. V letech 1730–1738 pracoval pro Jana Adama z Questenberka. V r. 1731 maloval do jaroměřického zámeckého sálu tři portréty a opravoval svoji starší práci („contrafait in Mantelheid“). Za r. 1730 byl honorován 36 zl. 12 kr., za r. 1731 100 zl. V r. 1733 maloval portrét hraběcí dcery v „Khurtz Rockh“. V r. 1735 posuzoval jeho práci Daniel Gran. Za obrazy pro rappoltenkirchenský zámek byl v r. 1736 placen 281 zl. 15 kr. V r. 1738 maloval portrét Jana Adama z Questenberka v životní velikosti do jaroměřického zámeckého sálu za 200 zl. Téhož roku maloval obrazy i pro knížete Lotrinského. (SAB 5, 699, 703–704, 708, 710, 1245. Relace jaroměřického hejtmana z 8. 12. 1731. Účty z let 1730–1739.)

Balsa Ludvík. Malířský učeďník. V r. 1723 je uváděn mezi obyvateli Questenberského paláce ve Vídni. (SAB 689. Účty z r. 1723.)

Bedijsky Samuel. Sochař ve Vídni. 29. 12. 1719 dostal za práci pro Jana Adama z Questenberka z vídeňské pokladny 4 zl. (SAB 688. Účty z r. 1722.)

Bellau (Bello) Nicolao Bruno. Malíř ve Vídni. V r. 1730 kreslil figury do návrhů Johanna Gottfrieda Praetoriga – vídeňského dvorního stolaře, ebenisty – na intarsie tzv. čínskému salónku jaroměřického zámku. V červnu 1732 předkládal hraběti z Questenberka skicu k výmalbě jaroměřického sálu předků. (30. 5. 1731, kdy selhalo jednání se znojenským malířem Fissé, jednal hrabě „mit einem sehr gutten Mahler Belo genant, welcher der jenige ist, der die Stuck vor den Galanterie Tischler gemahlen ... welcher zur antworth gegeben, er müsse Vorehero Schizzo oder abzeichnung sehen, schreibe also Heut der Wittib der Mahlerin nacher Znaimb, das sie solchen, samt ihren gesellen anhero schücken...“) V r. 1732 dostal Bellau z vídeňské hraběcí pokladny honorář ve výši 125 zl. (SAB 5, 698, 709, 710. Relace jaroměřického hejtmana z r. 1730–1731, Korespondence Jiřítio Adama Hofmanna ze 7. 6. 1732. Účty z let 1738–1739.)

Bockh Anton Pfilippy. Sochař ve Vídni. 10. 6. 1739 dostal zapláceno z vídeňské pokladny 26 zl. 54 kr. za 6 svícňů, které dodal hraběti Janu Adamovi z Questenberka. (SAB 710. Účty z r. 1739.)

Brenner (Prenner) Georg André. Malíř. V r. 1733 vymaloval za dozoru

Konráda Adolfa Albrechta ermitáž rappoltenkirchenského zámku. Za práci dostal 30 zl. 30 kr. V r. 1738 měl malovat v salla terrené zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou. V listopadu t. r. byl však ještě zaměstnán ve Vídni jinou prací a hraběcí úředník se ptal, nemá-li poslat někoho jiného. V r. 1735 mu bylo zapláceno za práci v rappoltenkirchenském zámku 10 zl. (SAB 700, 707, 709, 710, 1245. *Rappoltenkirchenské účty z l. 1733 a 1735. Účty vídeňské pokladny z let 1737 a 1739. Relace Jiř. Ad. Hofmanna ze srpna a listopadu 1738.*)

Brunelli (Prunelli) Andreas „Vlašský“ divadelní stolař. Spolu s divadelním malířem Giovanni Pellizuolim (činným i v Jaroměřicích a v Bečově) pracoval na divadelních dekoracích zámeckého divadla z Rappoltenkirchenu. (SAB 702, 1245. *Sklepní a rentovní účet v Rappoltenkirchenu z r. 1734.*)

Buček Ignác. Malíř v Jaroměřicích nad Rokytnou. Narozen 3. 4. 1712 v rodině cihláře z jaroměřického předměstí Lhota. Vyučen ve Vídni u Giuseppa Galli-Bibieny. V r. 1731 dostal za divadelní dekorace pro jaroměřické divadlo 8 zl., v r. 1732 za práci v „Comedi haus“ 9 zl. 30 kr., v r. 1734 pomáhal divadelnímu malíři Giovanni Pellizuolimu za 48 zl. 10 kr. Až do r. 1752 byl hrabětem z Questenberka placen za malířské práce v zámeckém divadle a za natěračské v parku a na zámku. v r. 1744 maloval v zámeckém sále iluzivní mušle nade dveřmi a v nikách sálových kamen a „vylepšoval“ oltáře na sloupech sv. Trojice na náměstí, které maloval v r. 1719 Karel František Töpfer. V r. 1748 byl zaměstnán výmalbou interiérů questenberského zámečku v Bohušicích. V r. 1752 maloval 18 „toten Wapen“ pro castrum doloris Jana Adama z Questenberka v Jaroměřicích. (SAB 6, 7, 273–294, 703. *Relace jaroměřických hejtmanů z let 1734–1737. Účty z let 1731–1752. Korespondence Jiř. Adama Hofmanna z r. 1735.*)

Camesina Albert. Mramorář ve Vídni. V r. 1731 mramorovali dva jeho tovaryši hraběčtín kabinet v jaroměřickém zámku za 90 zl. Camesina sám měl jet do Jaroměřic v říjnu 1730. V r. 1736 mu dlužila questenberská pokladna ve Vídni 244 zl. (SAB 283, 696, 697, 1258. *Účty z r. 1731. Korespondence Jiř. Ad. Hofmanna z let 1730 a 1731. Účty z r. 1736.*)

Camone Josef. Štukatér v Praze. Začátkem července 1731 přijel do Jaroměřic, kde měl nahradit štukatéra z Myslibořic (Sebastian Wagner?) plně vytíženého prací v tamějším zámku. Camone pracoval předtím ve Vídni ve službách prince Eugena Savojského a spolu s rodinou Camesinů pro p. Fuggera, jak uvedl při svém přijetí. V Jaroměřicích je autorem štuk na schodišti a ve dvou pokojích. Měl pracovat podle výkresů, které mu ukázal sochař Kašpar Ober a týdně požadoval 4 zl. Začátkem srpna r. 1731 byl hotov s výzdobou schodiště a začal pracovat ve „forderen zimmer neben dem Saal“. 19. 10. 1731 předložil účet za práci na schodišti a ve dvou pokojích od 7. 6. do 14. 10. 1731. Požadoval 92 zl. 15 kr. (Za oba pokoje 40 zl.) Doporučoval pražského malíře Jana Antonína Šciöpfu na dokončení výmalby sálu jaroměřického zámku. (SAB 5, 263. *Relace jaroměřického hejtmana z r. 1731. Účty z r. 1731.*)

Centon Joseph. Stavitel lodí v Hohenbergu. V letech 1720–1722 stavěl spolu s panskými tesaři lodě pro zámecký kanál v Jaroměřicích.

Lauth anschaffung den 8 ditto (únor 1720) dem Joseph Centon von hohenberg Condoliern Von Verfertigung einer Neuen Condel Vermöb hochgräfl: gnadig eigener Accordierung 65 fl. dann Vor die zwey zimmer Leuth welche ihme hierzu geholfen 14 fl: zusammen Bezahlt... 79 fl. V r. 1722 dostal za další novou „gondolu“ 10 zl. (SAB 261, 263. *Důchodní účet z r. 1720. Účty z r. 1722.*)

Cleey Johann Paul. Malíř ve Vídni. V r. 1721 pracoval v Questenberském paláci ve Vídni (SAB 687. *Účty z r. 1721.*)

Closter Johann Anton. Pozlacovač ve Vídni. V r. 1735 pro Jana Adama z Questenberka zlatil interiéry zámku v Rappoltenkirchenu a v r. 1738 pracoval v jeho vídeňském paláci v Johannesgasse. (SAB 1245, 1258, 710. *Rappoltenkirchenský účet z r. 1735. Účty vídeňské pokladny z r. 1738 a 1739.*)

Danné Franz. Malíř. 4. 6. 1735 dostal 12 zl. za pozlacení krucifixu, svatozáří a Ducha sv. pro sloup sv. Trojice v Rappoltenkirchenu. Téhož roku byl placen z vídeňské pokladny Jana Adama z Questenberka za divadelní prospekty – „galerie, höll, garten“ (32 zl.). V dubnu r. 1736 pracoval v císařské opeře ve Vídni a v prosinci téhož roku se mluvílo o jeho cestě do Jaroměřic. (SAB 1245, 1258, 703, 705. *Rappoltenkirchenský účet z r. 1735. Účty vídeňské pokladny z r. 1735. Korespondence Jiřího Adama Hofmanna z l. 1735 a 1736.*)

Denckebrin (Druckebreïn) Josef. Malíř a pozlacovač. V letech 1734

až 1735 a 1739 figuruje jeho jméno v účtech vídeňské pokladny Jana Adama z Questenberka — bez specifikace. (SAB 702, 710. Účty z let 1734—35 a 1739.)

Dietenen Sebastian Kristian. Měšťan a malíř v Praze na Malé Straně. Uveden v adresáři jaroměřické zámecké kanceláře. Snad je totožný s malířem Christianem, který pracoval na zámku v r. 1661. (SAB 662. Účty z let 1690—92.)

Dubnick Jan. Skukatér. V r. 1728 s ním jednali o jeho účasti na dekorátorských pracích v jaroměřickém zámku. Jeho jméno se v účtech neobjevuje. (SAB 3. Relace jaroměřického hejtmána ze 4. 2. 1728.)

Edl (Ebl) Thomas. Skukatér ve Vídni. 25. 6. 1726 dostal zapláceno 35 zl. za rohová kamna „mit indiani“ v Questenberském paláci ve Vídni (původně žádal za ně 50 zl.). (SAB 692. Účty z r. 1726.)

Fengler Anton. Sochař ve Vídni. V r. 1731 dostal zapláceno za blíže nespecifikovanou práci 187 zl. 6 kr. (SAB 710. Účty z r. 1739.)

Feretti Alexander. Malíř ve Vídni. Spolu s Domenicem M. Franciou maloval v r. 1735 taneční sál jaroměřického zámku. (Viz též heslo: Francia Domenico Maria). (SAB 277. Účty z r. 1735.)

Fissé. Malíř ve Znojmě. V r. 1731 s ním jednal jaroměřický hejtman o výmalbě zámeckého sálu, k dohodě však nedošlo. (SAB 5. Relace zámeckého hejtmána z 30. 5. 1736.)

Findt František Antonín. Malíř a správce questenberského domu ve Znojmě. 1722 (práce v jaroměřickém zámeckém divadle).

Lauth ausziegl den 25 Octob: dem Frantz Antoni findt Burgrl: Mahler in Znaimb einige Bey dem Neuen Theatro gemachte arbeith Bezahlt 82 fl. (2 proměny a „Portál“). V r. 1725 maloval pro jaroměřický kostel sv. Markěty oltářní obraz za 42 zl. a Boží hrob za 56 zl. V téže roce dodal do zámku za 24 zl. „malovaný špalír“ a další kulisy pro zámecké divadlo. 1728 dostal za práce pro zámecké divadlo před dvěma lety 210 zl. V srpnu r. 1729 maloval na klenbě prebytaře jaroměřického kostela sv. Markěty fresku. V letech 1730—31 se podílel na výmalbě stropu v zámeckém sálu a na schodišti. Koncem června r. 1731 byl již mrtev. Poslední plat — za čtyři obrazy ročních dob — mu byl vyplacen 2. 11. 1730 (24 zl.). (SAB 263, 267, 270, 273, 696, 3, 5. Důchodní účet z r. 1722. Účty z let 1722, 1725, 1730. Důchodní účet z let 1728, 1731. Relace jaroměřického hejtmána ze srpna r. 1729, z r. 1730 a z ledna 1731.)

Findt Jan Michal. Malíř ve Znojmě. V r. 1708 maloval pro faráře v Lukově oltářní obraz Jana Nepomuckého (s 6 figurami a 4 anděli za 3 zl.). Za 28 kr. zlatil 7 obrazových rámu. Až do r. 1718 zastával úřad správce questenberského domu ve Znojmě. V r. 1714 maloval obrazy v jaroměřické salla terreně (dem Johan Michael Findt Znaymber Mahler Von auss Mahlung Acht feldter, oder Tafeln in der Neuen Sala terena zahl ... 10 fl. SAB 255, 674, 684. Důchodní účet z r. 1714. Účty z r. 1708, 1710.)

Fischer Leopold. Sochař ve Vídni. V r. 1718 dostal 100 zl. za sáně pro Jana Adama z Questenberka. (SAB 684. Účty z r. 1718.)

Fontana Michal. Skukatér ve Znojmě. V létě r. 1714 pracoval v salla terreně jaroměřického zámku spolu s malířem Janem Michalem Findtem. (... der Stocodorer Und Mahler fahren in Ihrer Arbeith forth ...) Lauth beylag ist dem znaymber Stocotore Michael Fontana. Von Verfertigung der (beiden) Sala Terena bezahlt worden ... 60 zl. (SAB 680 255. Relace zámeckého hejtmána ze 7. 7. 1714. Důchodní účet z r. 1714.)

Fort Jan van der. Sochař v Brně. Podle dochovaného kontraktu z 23. 6. 1669 zhotovil pro Jana Antonína z Questenberka za 120 zl. znak a tři pískovcové sochy (P. Marie, sv. Jana a sv. Kateřiny) pro jaroměřickou kapli Loretu. (SAB 210—211. Účty z let 1669—70.)

Fortini (Forting?) Jan. Pozlačovač v Jaroměřicích nad Rokytnou. V l. 1736—1752 pracoval pro Jana Adama z Questenberka v interiérech zámku a kostela v Jaroměřicích nad Rokytnou. (SAB 279—290. Účty z let 1736—52.)

Francia Domenico Maria. Malíř ve Vídni. Spolu s Alexandrem Ferettim vymaloval taneční sál jaroměřického zámku. Kontrakt z 15. 5. 1735.

Sit Laus Deo

Noi settorisitti s'obligiamo di dipingere per Sua Eccellenza il sig. Conte di Questenberg, la galeria del suo palazzo di Jaromeritz secondo il disegno fatto per il prezzo di fiorini 350 dico trecentocinquanta, trecento de quali s'obliga di pagare Sua Eccellenza in tre ratte o termini una della qualli anticipati l'altra a la fine cio cento

fiorini per molta. Li altri cinquanta fiorini si obliga di pagarli Sua Eccellenza La sig Contessa illme Consorte del sudetto Sig Conte, e quessi pure in tre termini come sopra. Obligandosi pure Sua Eccellenza di darci oltare la sudetta somma, il cosso per tutto il tempo del lavoro colorì penelli et tutto cio sara bisognevole per detta opera. In fide di che ci ciama sottoscritti.

Datum Viene die 15 May 1735

Giovanni Adamo Conte di Questenberg

Antoine Contesse de Questenberg

Domenico M: Francia

Alexander Feretti

(Na rubu kontraktu potvrdil Francia 20. 1. 1736 v Jaroměřicích příjem 350 zl.) V srpnu r. 1735 byli oba malíři v Brně, aby se „abstrahovali“ od své práce, ke které jim byli přiděleni dva zedníci z Jaroměřic. V září 1735 realizoval Francia scénický návrh Giuseppa Galli-Bibienu poslaný z Vídně. V lednu 1736 odjeli do Brna „na operu“ a pak znovu přes Jaroměřice zpátky do Vídně. (SAB 277, 278. Účty z let 1735–6.)

Frey Jan. Syn jaroměřického učitele. Učil se sochařskému umění u rappolttenkirchenského sochaře Christophu Leonarda Probsta. (SAB 1245. *Rappolttenkirchenské účty z let 1730–39.*)

Freymann Jan Jiří. Malíř ve Znojmě. V r. 1669 zlatil věž Loretánské kaple v Jaroměřicích nad Rokytnou za 16 zl. (SAB 210. *Důchodní účet z r. 1669.*)

Fritz Pavel. Malíř a měšťan ve Znojmě. Po smrti Františka Antonína Findta vstoupil do questenberských služeb jako správce znojemského domu. (V účtech se objevuje od r. 1732. 5. 1. dostal 300 zl.) 14. 12. 1734 dostal 24 zl. za pět obrazů do znojemského domu („nade dveře“) a za obraz sv. Barbory pro znojemské Dominikány. V r. 1740 maloval pro jaroměřický farní kostel obraz sv. Markéty se sv. Alžbětou, sv. Janem Křtitelem a sv. Zachariášem, obraz Narození Páně, portréty hraběte a hraběnky z Questenberka a portrét hraběnky pro barona Rondenina. Za první obraz dostal v r. 1741 15 zl., za druhý 8 zl. a za portréty po 4 zl. 30. 6. 1741 předložil účet za obraz sv. Antonína s Ježíškem, sv. Ignáce a za obraz sv. Františka Serafinského. Účet za tři obrazy à 3 zl. byl vyrovnán 5. 7. 1741. (Z r. 1738 se dochovala malířova korespondence s Janem Adamem z Questenberka.) (SAB 283, 285–6, 709. *Účty z let 1732–41.*)

Galli Bibiena Antonio. Malíř ve Vídni. 3. 2. 1723 potvrdil spolu s malířem Gaetanem Rossou příjem 200 zl. za vymalování „galerie“ v Questenberském paláci ve Vídni. V r. 1724 pracoval v tamější knihovně. (SAB 689, 690. *Účty z r. 1723 až 1724.*)

Galli Bibiena Giuseppe. Malíř a divadelní architekt ve Vídni. V listopadu 1733 vezl kníže Rákoczi do Jaroměřic jeho scénické návrhy a vzkaz, že jaroměřický malíř Ignác Buček není již ve Vídni potřebný, protože císařské operní slavnosti – „Caroli oper“ – skončily. Na podzim r. 1735 vezl do Jaroměřic Bibienovy návrhy divadelní stolař Johann Heinrich Patzelt. Malířská realizace měla být svěřena Domenicovi M. Franciovi. Na jaře r. 1736 byl scénograf zaměstnán při divadelních slavnostech císařského dvora a do Jaroměřic posílal v létě téhož roku návrhy pro „Požár Kartága“ a „Krále pruského“. V l. 1737–9 pracoval u něj i jaroměřický panský malíř Josef Šetinský (Šretinský). V r. 1735 byl Bibiena pověřen, aby oznámil smrt malíře Giovanni Pellizuoliho jeho bratranci – rovněž malíři. V Jaroměřicích nad Rokytnou je jeho pobyt doložen ve dnech 6. 4.–9. 4. 1736, odkud pro něj do Hollabrunnu posílají tři páry koní. (SAB 699, 702, 704–5, 707–710, 278, 6. *Korespondence Jiřího Adama Hofmanna z 10. 10. 1733, 20. 8. a 3. 9. 1734, z února, dubna, června a července r. 1736, z 12. 1., 29. 6. 1737, 24. 9. 1737, 29. 3., 12. 4. a 20. 12. 1738 a ze 17. 5., 27. 6. a 5. 7. 1739. Důchodní účet z r. 1736. Relace jaroměřického hejtmána ze 16. 3. a 24. 9. 1735.*)

Galli Bibiena (?) ... der dritte Bibiena stellet seine Rays auch in zweifel, will mir morgen seine cathegorican resolution sagen ... (23. 12. 1733). 23. 3. 1736 vezli z Rappolttenkrichenu do Vídně Titiana de Veccelli a „pány Bibieny“. (SAB 699, 1245. *Korespondence Jiřího Adama Hofmanna z r. 1733. Důchodní účet panství Rappolttenkirchen z r. 1736.*)

Glunck Jean Baptist. Malíř a kopista ve Vídni. V letech 1724–36 pracoval pro Jana Adama z Questenberka. V r. 1724 maloval jeho portrét za 30 zl. a dva

menší po 20 zl. V r. 1726 kopíroval dva hraběcí portréty a jeden „rodinný“ portrét za 20 zl. V r. 1732 portrétoval hraběci dceru a tchána z prvního manželství (v životní velikosti za 60 zl.) a maloval hraběte s chotí jako dva „Kopfstück“ à 10 zl. V r. 1733 se dohadoval s hrabětem o oblečení na nové podobizně. V r. 1735 byl zaměstnán prací na obraze hraběcí babičky, v r. 1736 na obraze sv. Iva za 20 zl. Téhož roku kopíroval za 16 zl. jakýsi portrét „mit schwarzen haren“, za 30 zl. portrét Jana Adama z Questenberka („Knye Stuckhl“) a za 20 zl. podobiznu jeho choti. Ve vídeňských účtech je s jeho jménem spojeno několik bližší nespecifikovaných položek: v r. 1730 — 80 zl., v r. 1731 — 30 zl., v r. 1732 — 100 zl., v r. 1733 — 140 zl., za léta 1733—35 dostal 120 zl. a v r. 1739 — 100 zl. (SAB 690, 692, 698—9, 703—710, 1258. *Účty z let 1724, 1726, 1730—39. Relace Jiřího Adama Hofmanna z června 1732, dubna 1733, října 1735 a z r. 1736.*)

Gran (Grandt) Daniel. Malíř ve Vídni. V letech 1735—6 dohlížel na práci J. G. Auerbacha, portrétisty činného ve službách Jana Adama z Questenberka ve Vídni.

... der Mahler Daniel Grandt soll täglich kommen, die frage aber ist, wo der unterthänige Mahler seye, oder sich aufhalte, denn dieser weder mir, dem v'Albrecht (Konrád Albrecht), noch dem Portier bekannt ist wollte man diesen Menschen auch zu einem anderen Mahler führen, so müsste er nothendig Weise in loco sein ... (31. 5. 1750). SAB 703, 704, 736. *Relace vídeňského regenta z prosince 1735 a června r. 1736 a z května 1750.*)

Hertzog Anton. Malíř ve Vídni. Podílel se na výmalbě sálu předků jaroměřického zámku. ... den 21 (září — 1731) dem Mahler Hertzog zur zehrung nacher Jaromeritz ... 3 fl. Z Jaroměřic odjel v listopadu téhož roku. Před odjezdem žádal zaplacení účtů za práci na panství Bečov, Javorná a Rappoltkirchen v letech 1726—28. Jaroměřické účty mu měly být zaplacený pouze za rok 1726, za léta 1727—28 neměl účty při sobě. Za práci v r. 1731 chtěl 300 zl. s odvoláním na to, že „vlašský malíř“ dostal také tolik. (Tato částka byla vyplacena malíři sálové výmalby Francesco Messintovi.) Das das Rendttambt der Hochgräfl: Questenberg; Herrschaft Jaromeritz dem Wienerischen Mahler Anton Hertzog auf seine in Hiesigen Schloß Saal Verfertigte Arbeith pé Abschlag zwölf gulde: Verabfolget, hiemit attestim

Jarmeritz 31. 12. 1731

J. F. Haussner

(SAB 1258, 5, 283. *Účty vídeňské pokladny z r. 1731. Účty z r. 1731 a 1736. Relace jaroměřického hejtmana z r. 1731.*)

Heyninger. Malíř ve Vídni. V r. 1739 s ním jednal vídeňský agent Jana Adama z Questenberka o bližší nespecifikované malbě (freska) v zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou. O tutěž zakázku se ucházel i vídeňský malíř Giuseppe Saglioni. 5. 9. 1739 předložil Heyninger skicu, která byla poslána do Jaroměřic a omlouval se, že práci bude moci započít až na jaře. V říjnu r. 1739 předložil ještě jednu „menší“ skicu a nabízel se, že malbu provede za 70 zl. ještě do konce roku, nebude-li to ve fresku. (SAB 710—11. *Korespondence Jiřího Adama Hofmanna z r. 1739.*)

Hi(y) biterz Matyáš. Malíř ve Znojmě. V r. 1664 maloval v Jaroměřicích nad Rokytnou „Cyrath in Schlossgarten“. (SAB 205. *Důchodní účet z let 1664—5.*)

Hieronimo.Pasif. V r. 1664 zhotovoval pro zámek v Jaroměřicích nad Rokytnou bližší nespecifikované „Cyrathy“. (SAB 205. *Důchodní účet z let 1664—5.*)

Hofenguth Adalbert. Malíř ve Vídni. 13. 10. 1733 obdržel 20 zl. 36 kr. za natěrácké práce v rappoltkirchenském zámku. (SAB 700. *Účet z r. 1733.*)

Höltzl Anton. Malíř zátíší ve Vídni. V r. 1737 dostal za dodané malby pro Jana Adama z Questenberka 72 zl. Za jeden „Blumen werckh“ jmenovitě 5 zl. 10 kr. (SAB 707. *Účty z r. 1737.*)

Holtzenberger Jan Kryštof. Malíř. V r. 1681 byl najat pro Jana Antonína z Questenberka ve Vídni a v letech 1681—4 pracoval v Jaroměřicích jako questenberský dvorní malíř s ročním platem 60 zl. V r. 1688 je uváděn jako malíř z Jihlavy a za natěrácké práce v malé „Blumen garthel“ byl zaplacen 11 zl. 30 kr. V r. 1689 natíral kovové okenní mříže sakristie u jaroměřické Lorety. Ve smlouvě z 8. 2. 1698, kterou sepsal s jaroměřickým děkanem Pavlem Františkem Polachem a zámeckým hejtmanem Janem Adamem Reicheltem, je uveden jako znojemský malíř. Podle této smlouvy se zavázal za 300 zl. pozlatit sochy a ozdoby kazatelny v jaroměřickém kostele sv. Markéty. Smlouvou z 13. 5. 1699 kontrahoval polychromii hlavního oltáře.

Za 640 zl. měl natřít na černo oltářní architekturu a mramorovat sloupy a sochy. V r. 1699 dostal za práci zaplacenou.

Contrakt mit dem herrn Hanns Christoph Holzenberger burger und Mahler in der Königl: Stadt Znaimb, vor fassung und vergulden des hohen Altar in der alhiesigen St. Margaritha Pfarr Kirchen ihme vor seine Müehe geben in einer Suma ... 640 fl.

dan vor bemelten Mahler, in das alhiesiges Rendt amt bezahlt zwey maas bier Vor ... 3 fl. 20 kr.

Item denen geseelen dranggelt geben ... 14 fl.

V r. 1701 dostal za mramorářské, pozlacovačské a postřibrovací práce na oltáři do jaroměřické špitální kaple sv. Kateřiny 70 zl. (SAB 222–25, 230, 240, 242, 665. *Účty z let 1681–84, 1686, 1689, 1698–9. Zádušní účty z let 1699 a 1701.*)

Hörlová Catharina. Malířka ve Vídni. V r. 1750 malovala za 24 zl. podobiznu Karolína z Kufsteinu roz. z Questenberka. (SAB 735. *Účty z r. 1750.*)

Hübner (Hibner, Imber), Jan. Sochař v Jaroměřicích nad Rokytnou. V Jaroměřicích je doložen od r. 1732. V r. 1741 pracoval na ozdobách špitálního pozitivu, v r. 1742 na tabernáku k oltáři sv. Anny v jaroměřickém farním kostele a v r. 1743 zhotovil za 18 zl. ozdoby na kamna do zámeckého sálu a za 8 zl. dvě „figury“ do parku. V dalších letech byl placen za nábytek do panských pokojů. V r. 1747 vyřezal 12 svícňů a 2 zl. pro kostel sv. Markéty. (SAB 284–289. *Účty z let 1732, 1742–47.*)

Humler Johann. Malíř ve Vídni. R. 1739 dostal zaplacenou za práci z r. 1738 z pokladny vídeňského paláce Questenberků 17 zl. 30 kr. (SAB 710. *Účet z r. 1739.*)

Christian. Malíř. 2. 10. 1661 mu byly vyplaceny z panské pokladny v Jaroměřicích nad Rokytnou 4 zl. Další 4 zl. dostal 24. 11. 1661. Snad je totožný s malířem Dietenenem – (viz heslo). (SAB 202. *Důchodní účet z r. 1661.*)

Ingerisch (Jegerisch?) von Sternstein Leopold. Malíř z Třebíče. Podle kontraktu ze 6. 2. 1672 zlatil za 40 zl. rámy k obrazům určeným do Loretské kaple v Jaroměřicích nad Rokytnou a podle smlouvy ze 6. 2. 1672 za 120 zl. hlavní oltář a dva tabernáky. V r. 1677 vymaloval na jaroměřickém zámku 7 pohostinských pokojů „mit Blumenwerkh“ za 40 zl. Za obraz do loretánských ambít dostal v r. 1680 8 zl. (SAB 213, 215, 219, 222. *Účty z let 1671, 1673, 1680.*)

Jacobé Johann Carl. Malíř ve Vídni. 16. 3. 1728 mu hrabě Jan Adam z Questenberka dlužil za malířské práce 554 zl. 30 kr. (SAB 694. *Účty z r. 1728.*)

Klauda Dominik. Malíř ve Znojmě.

den 20. August: Lauth gnädig Ratifizierte Appl: dem znaymer Mahler Dominikus Klauda Vor Specifierte Waaren bezahlt ... 2 fl. 3 kr. (SAB 293. *Účty z r. 1751.*)

Klauda Karel. Malíř v Jaroměřicích nad Rokytnou. Narodil se v Jaroměřicích 12. 11. 1731, kde od r. 1751 pracoval. R. 1752 prováděl malířské práce na castru doloris pro Jana Adama z Questenberka. (SAB 293, 295. *Účty z let 1751–52.*)

Kummer (Kuhherer) Philipp. Mramorář ve Vídni. V r. 1730 pracoval v interiérech zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou. (SAB 696. *Korespondence Jiřího Adama Hofmanna z října 1730.*)

Lambert Bartoloměj. Malíř v Jaroměřicích nad Rokytnou. V r. 1717 namaloval za 32 zl. hodinové ciferníky na severní věži jaroměřického kostela. Téhož roku dostal za blíže nespecifikovanou práci 13 zl. (o rok dříve 44 zl. 30 kr.). (Olej mu byl vydáván k natěru „der Völligen Palestern in herrschaftl: schloss garten“). V r. 1718 maloval do zámku šestidílnou španělskou stěnu za 3 zl. 30 kr., za 4 zl. hraběcí znak pro každoroční requiem v Loretské kapli. Za natěračské práce na severní kostelní věži dostal 24 zl. (SAB 257–259, 683. *Důchodní a purkrabské účty z let 1716–18. Účty z r. 1717.*)

Laross (Lerass) Johann Franz. Malíř ve Vídni. V r. 1718 natíral a dekoroval panské pivozy v Questenberském paláci ve Vídni. Tamtéž byl zaměstnáván i v r. (SAB 684, 687. *Účty z r. 1718, 1721.*)

Lepich (Lepick) Nicolaus. Francouzský sochař ve Vídni. Za 25 zl. řezal r. 1721 pro Jana Adama z Questenberka rám k zrcadlu. (SAB 687. *Účty z r. 1721.*)

Lehner Johann. Malíř a natěrač v Baadenu. V r. 1726 pracoval v Questenberském paláci ve Vídni. (SAB 692. *Účty z r. 1726.*)

Lux Jan Karel. Sochař v Moravském Krumlově. V letech 1720–25 se v jeho dílně učil sochařině jaroměřický Josef Štěpán. (31. 12. 1722) Lauth anschaffung den 31. X. bris dem Cromauer Bildthauer Johann Lux Vor eine Neu: gemachte Statua

ins obere Schloss garttl, samt den Stein, Contrahierter massen Bezahlt ... 25 fl. (SAB 691, 263. Účty z r. 1725. *Důchodní účet z r. 1722.*)

Lukáš Fra. Rádový malíř kláštera v Teplé. V r. 1733 maloval 2 obrazy pro boční oltáře kaple sv. Jana Nepomuckého v Javorné. (SAB 699. Účty z r. 1733.)

Litohořský Tobiáš. Sochař z Jaroměřic nad Rokytnou. Učil se v Rappoltenkirchenu u sochaře Probsta a v r. 1729 u nejmenovaného sochaře v Brně. (SAB 271. *Důchodní účet z r. 1729.*)

Matschy Johann Antoni. Sochař ve Vídni. V r. 1718 zdobil pro hraběnkou z Questenberka zadní kozlík jejího „Pariser wagen“. Za práci na dalším panském povoze dostal r. 1722 18 zl. (SAB 684, 688. Účty z let 1718, 1722.)

Mayer Jan (Mahler Johannes). Malíř. Patrně syn Jana Mayera, zedníka v Jaroměřicích nad Rokytnou.

1715 (Jaroměřice nad Rokytnou).

Lauth anschaffung den 20 aprill dem Johann Mayer mahlern in gnaden Verehrt worden ... 4 fl.

V r. 1724 dostal 59 zl. za pozlacovačské a natěračské práce v Questenberském paláci ve Vídni a za rodokmeny hraběte Pachtý a barona Springla. Téhož roku zlatil oválné rámy a maloval dva questenberské znaky na vídeňský palác. Za obdobnou práci byl placen i v letech 1726 a 1729. V r. 1730 je doložen u malířských prací v jaroměřickém zámku.

30. 6. 1734. Jaroměřice nad Rokytnou).

... der Johannes Mahler ist mit der fresco Mahlerey ober denen oratorien fertig, und hat er nun schon die oratoria auch zu grund angefangen ...

(Koncem července 1734 byl hotov s bílým nátěrem a zlacením oratoří a v prosinci nad nimi maloval dva „Lauben“. To byly jeho poslední práce na jaroměřickém zámku a v kostele, neboť ještě téhož roku požádal o propuštění z hraběcích služeb, což mu bylo povoleno s podmínkou, že dokončí rozdělané práce. V žádosti o výplatu dlužného platu uváděl, že jeho otec se v Jaroměřicích usadil před 60–70 lety. (SAB 256, 262, 266, 690, 694. *Důchodní účty z let 1715 a 1730. Účty z let 1724, 1729–30, 1733–34. Relace jaroměřických hejtmanů z r. 1734–35.*)

Meitner Jan Jiří. Malíř v Moravském Krumlově. Spolu s krumlovským kameníkem Dominikem Durinim a tamějším sochařem Janem Karlem Luxem je podepsán na výúčním listě sochaře Josefa Štěpána z Jaroměřic nad Rokytnou. (SAB 691. Účty z r. 1725.)

Messinta (Messenca) Francesco. Malíř architektury ve Vídni. Messinta, který je v korespondenci zámeckých hejtmanů nad Rokytnou označován jako Miláňan, převzal po znojemském Františku Antonínu Findtovi (?) výmalbu zámeckého sálu předků v Jaroměřicích. Do města přijel koncem července 1731, prohlédl si započaté dílo, jehož rozvrh se mu líbil, ale mnil, že „das gemachte werk in Saal aber was Von der Architektur befindlich, dass daselbe ein wenig Verändern wird Beyden müssen...“. Začátkem prosince byl s malbou v sále hotov a do ledna 1732 pracoval pro hraběte z Questenberka v zámeckém divadle. V únoru r. 1732 měl začít malovat i v zámecké knihovně, vrátil se však ještě tentýž měsíc do Vídně.

Lauth Quitung den 14 feber: dem Frantz Mesena wienerischen Mahlern in abschlag seiner in dem Schloß Saal Verfertigte arbeith ... 30 fl.

Z účtu v r. 1736 mu mělo být poukázáno dlužných 100 zl. z celkové pohledávky 300 zl. Zbývajících 200 zl. bylo zaplaceno v r. 1739. Podle téhož účtu z r. 1739 mu bylo placeno za blíže nespecifikovanou práci v letech 1735–7 ještě 80 zl. (SAB 5, 1258, 283, 285, 707–8, 710. *Relace jaroměřických hejtmanů z r. 1731–32. Účty z let 1731–39.*)

Millich (Milch) Nicolas. Vedutista, kreslíř. V r. 1727 dostal zaplaceno třikrát 50 zl. za tři veduty – Jaroměřice od východu, jaroměřický zámek „von der garten Seithen“ a zámek v Rappoltenkirchenu – vše „in perspectiv“. Dále kreslil pro Jana Adama z Questenberka Rappoltenkirchen ze tří stran, plán Bohušic a Weidlingsau, kresbu kamen a maskarních kostýmů. V r. 1729 dostal 90 zl. za pohledy na Jaroměřice ze všech světových stran.

4. 3. 1730 předložil Millich účet na 4 zl. za „deseng zu der Masquara als die garten Tracht“.

20. 8. 1730 na „deseng“ čtyř mužských figur a čtyř ženských postav ke komedii a 10. 3. 1731 na kresbu maskary ke dvorním slavnostem (rakouský sedlák). V účtech questen-

berské pokladny se jeho jméno objevuje naposledy v r. 1736. (SAB 693, 695—97, 707—8, 710, 1258. *Účty z let 1727—1736.*)

Meytens (Maitens, Mytens) Martin van. Portrétista ve Vídni. V r. 1738 maloval pro jaroměřický zámecký sál portrét nevěsty Jana Adama z Questenberka hraběnky Kounicové. S obrazem byl hotov začátkem července 1738 a chtěl za něj „jako za každého kavalíra“ 36 dukátů. Začátkem r. 1739 mu bylo vyplaceno 150 zl. ... dem Her Martin de Meytens Vor Ihro Excellenz g'digen Fr. gräfin Contrafait ... 150 zl.

Vr. 1744 u něj hrabě z Questenberka objednal blíž nespecifikované portréty. (SAB 708—9, 744, 1258. *Účty z r. 1739. Korespondence Jiřího Adama Hofmanna z r. 1738. Relace vídeňského regenta Questenberka z 8. 7. 1744.*)

Moscherosche (Páter Innocenc) Innocenc. Malíř. Minorita v Tullnu. V létě r. 1734 je doložen na zámku v Rappoltenkirchenu. Od podzímku 1734 do jara 1735 maloval na jaroměřickém zámku oba boční oltáře pro místní farní kostel. 13. 11. 1735 dostal za ně zaplacen 173 zl. — den 13 dito auf Hoch gräfl: gnädige anschaffung Ihro wohl Ehr würden H. P. Inocenty Minoriten, wegen mahlung der zwey althar Bilder in Hiesiger pfarr Kkirchen, zu unterschiedlich mahlen Ausgefolt 123 fl: 13 kr. 2 d.

Mehr über dinesses annoch gnädig angeschaffen Baar ausgefolgt 50 fl. zusammen 173 fl., 13 kr., 2 d.

Pro vyzvednutí doplatku dostal z Tullnu zvláštní povolení: Durch gägen wärttige zeillen gieb ich P: Innocentio Moscherose Vollmacht, und Erlaufnüss, das er die 50 fl: zu Jarmeritz Von dem Gestrengen Herrn Hautb Man möchte erhöhen, nach gnädiger anweisung Ihro Eccelenz H: graffens Von Quöstenberg Von seiner allda gehabte Müeh zu einem Regal, auß geworgen wordten, welches Ich mit eigenen hands Unter Schrieffts, Und gewöhnlichen Closter Siegl bestättigte.

Datum Closter Tulln den 29. Octobris A. 735.

Fr. Paulus Minorita Conventualis et Quardianus Tullnensis. (SAB 1245, 6, 277, 294. *Rappoltenkirchenský sklepní účet z r. 1734. Relace jaroměřického zámeckého hejtmána z r. 1734—5. Důchodní účet z r. 1735. Účty z r. 1735.*)

Müller A. Rytec ve Vídni. V r. 1732 dostal zaplacen z vídeňské questenberské pokladny 12 zl. (SAB 710. *Účet z r. 1739.*)

Müller Gabriel. Malíř ve Vídni. V letech 1715—1720 pracoval pro Jana Adama z Questenberka na zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou. V Jaroměřicích se poprvé objevuje 1. prosince 1715. V r. 1717 bydlel se svým učedníkem u panského písaře (od 22. 1. do 18. 10. 1717) a dostával od purkrabího olej na různé „gemähl“. V r. 1718 pro něj zhotovoval stolař dva oválné rámy určené k portrétům hraběte a hraběnky do refektáře jaroměřického kláštera Servitů. Z Vídně mu k obrazům poslali barvy a olej. S učedníkem bydlel v Jaroměřicích až do r. 1720 (2. 5.). 24. 5. 1719 dostal za svoji práci 10 zl., 13. 6. 1720 50 zl. (3. 2. téhož roku 10 zl. a 20. 2. 1720 20 zl.). Poslední plat je z 10. 11. 1720 — 60 zl. V účtech je uváděn jako „dvorní malíř“ Jana Adama z Questenberka. (SAB 256—261, 684. *Důchodní a purkrabské účty z let 1715—20. Účty vídeňské questenberské pokladny z r. 1718.*)

Ober Kašpar. Sochař v Jaroměřicích nad Rokytnou. Od roku 1730 do r. 1742 pracoval na zámku v Jaroměřicích.

1730

Lauth Verzeichniss dem Caspar Ober Bildthauer so wohl was die stein zu 7 figuren zu Eggenburg Costet, also auch Steinbruch Lohn und seine accordirte arbeith nach abgezogenen auflaadgelt à 1 f:

38 kr. Bezahlt 194 fl. 25 kr.

1732

Lauth Specification dem Caspar ober allhiesigen Bildthauer wegen nachgesetzte Bey dem Schloß gebeu Verfertigte arbeith Bezahlt als: Vegen Verfertigung der 2 frontispicia, wappen lewen, Pasen und Brust stucken 70 fl.

Item wegen 50 st: Verfertigt: Capitellen à 1 fl: 45 kr 87 fl. 30 kr.

dann wegen 46 st: Brust bilder ob denen fenstern à 1 fl 46 fl.

und wegen Verfertigung der Bibliothec und Capinet 200 fl

zusammen 403 fl. 30 kr.

V r. 1732 pracoval Ober také na tabernáklu pro farní kostel v Jaroměřicích a na náměstí opravoval sloupy sv. Trojice. V r. 1733 se oženil s vdovou po zámeckém purkrabím. Téhož roku byl zaměstnán na oltářích v jaroměřickém kostele a do

zámeckého sálu fezal svícny. V červnu byl hotov s anděly nad hlavním oltářem a v chrámové lodi modeloval hlavice. V červenci dokončil na hlavním oltáři sochu patronky kostela sv. Markétu, a pracoval na soše sv. Cyrila. Pracoval i na zámeckých fasádách. (V září modeloval hlavice na kostelní věži). V r. 1734 vytesal do zámecké zahrady lavice z eggenburského pískovce. Téhož roku předkládal hraběti z Quenstenberka plány k dvěma bočním oltářům do farního kostela. (Hraběti se prostor mezi postamenty navrhovaného oltáře sv. Karla Boromejského zdál příliš těsný pro kněze a ministranty.) V r. 1735 byl za práce v r. 1733 zaplacen částkou 502 zl. 45 kr. (Hlavice a medailony na fasádách zámku a kostela, hlavní oltář a oltář P. Marie tamtéž, 12 fezaných svícnu do zámeckého sálu spolu s nástavci kamen, kaširované lví hlavy pro zámecké divadlo dle vlastního modelu, kamennou sochou lva, návrh oltáře reppoltenkirchenského kostela sv. Jiří a návrh tamějšího sloupu sv. Trojice. Podle téhož účtu opravoval v panské oratoři alabastrový oltář a prováděl štukatérské práce na stropě zámecké jídelny v Jaroměřicích — 4 kindl 2 zierraden stuckh auf faschen Beym öffen — a v sousedním pokoji — Lewen und faschen zierraden.)

V r. 1738 předložil účet na 184 zl. 32 kr. za 4 sochy do jaroměřické zámecké grotty s ozdobami a postamenty (100 zl.), za štukatérské práce v hraběcí ložnici (14 zl.) za 8 kamenných židlí do parku, sochu sv. Jana Nepomuckého — poprsí — a za sochu sv. Reparaty na „sarch“. V r. 1740 vyfezal za 2 zl. 30 kr. rám ke konsekrační listině jaroměřického kostela. 13. 1. 1742 dostal 18 zl. za 5 „brustbild zu ein fassung deren chelligen gebeinern“ a za „wappen schild“ k oltáři sv. Peregrina, za sádrový „Bildnis“ světice k oltáři sv. Walburgy. 1. 8. 1742 dostal 90 zl. za práci na oltáři P. Marie Svatotomášské. (SAB 262, 285—6, 283—4, 294, 5, 6. Účty z let 1730—42. *Relace zámeckých hejtmanů z Jaroměřic z let 1731—34.*)

Pagan (Bachan, Pirgon) Štěpán. Sochař v Třebíči.

1716 (Jaroměřice nad Rokytou — sloupy sv. Trojice).

Lauth anschaffung den 26 aug: dem Bilthauer Stephan Bahan die bey den Heyl: dreyfaltigkeit Saullen Verfertigte arbeith und dobye ausgangen unkosten Bezahlt mit 138 fl. 50 kr. Lauth Consignation dem selben Etwelche für die gnödige Herrschaft ausgehauet, und Verfertigte Statuen Bezahlt ... 90 fl.

1717

Vermög gnädige anschaffung den 11 Xbris dem Tröbitscher Bildthauer Stephan Bachan eine zu der Heyl: dreyfaltigkeit Saullen Verfertigte Statua des Heyl: Rochi Bezahlt ... 30 fl.

V r. 1720 dostal zaplaceno 100 zl. za tři sochy světců na jaroměřický most.

1721

Lauth ausziegl den 7 Marty dem Tröbitscher Bildthauer Stephan Bagan einige zu der Neu Verfertigte Gondola gemachte arbeith Bezahlt 49 zl.

1724

Lauth anschaffung den 31 Xbris dem Tröbitscher Bildthauer Stephan Pirgon vor 2 neu gemachte alter hey! Joannis Nepomuceni, undt Sarcandri in die Jarom: Pfarrkirchen Contrahierter massen nebst 2 M: waitzen, und 2 Metzen arbeys Bezahlt 130 fl. (SAB 257—8, 262, 266.)

Parys Gabriel. Malíř ve Vídni. Maloval pro Jana Adama z Questenberka obrazy a kopie. 8. 12. 1708 dostal zaplaceno za kopii portrétu „královny španělské“ 15 zl., za „krále portugalského“ stejný obnos, za dva obrazy — kopie portrétu hraběte a hraběnky z Questenberka 30 zl. a za originál portrétu hraběnky 10 zl. (Dohromady 70 zl.) 19. 7. 1717 předložil účet za kopii „jedné dámy“ na 12 zl. (SAB 674, 683. Účty z r. 1708 a 1717.)

Patzelt Johann Heinrich. Divadelní stolař ve Vídni. V r. 1723 mu platili za práci v zámeckém divadle v Jaroměřicích nad Rokytou 60 zl. a rok před tím za 123 dní práce stejnou částku ve zlatých. 18. 9. 1729 inkasoval 26 zl. V r. 1729—30 je doložen jeho pobyt na zámku v Rappoltenkirchenu, kde spolu se svým synem instaloval divadlo přivezené z císařské opery ve Vídni (20 proměn). Staré divadlo bylo složeno a odvezeno do Jaroměřic. V Rappoltenkirchenu pobýval i v r. 1734 a v r. 1735, kdy sem přijel po skončení prací v Jaroměřicích. Zde realizoval divadelní návrhy Giuseppa Galli-Biblieny. (SAB 264, 271, 702—3, 1245. *Důchodní účet z r. 1723, 1729. Rappoltenkirchenské účty z r. 1734. Korespondence Jiřího Adama Hofmanna z r. 1735. Relace jaroměřického hejtmana ze srpna 1735. Důchodní účet z r. 1735.*)

Pellizuoli Giovanni Battista. Malíř z Parmy. Na jaře r. 1734 maloval kulisy

pro zámecké divadlo v Rappolttenkirchenu a v Bečově. V létě a na podzim téhož roku pracoval na výpravě v jaroměřickém divadle.

Den 5 9bern: lauth gnädige anschaffung ist dem Joann Batista Polliezioly wällischen mahler sein Rest geldt Von 8 July bis 7 8ber: 1734 inclusive pé 92 Täg à 17 kr. bezahlt worden ... 26 fl. 4 kr. Item Ihme Vor dies 92 Tag, täglich zu denen Maas Wein à 8 kr 12 fl. 16 kr.

Začátkem r. 1735 onemocněl a zemřel, 15. dubna 1735 byl pohřben v Jaroměřicích nad Rokytnou. Byl ve spojení s pražským malířem Janem Petrem Scottim, v Praze měl malovat v kostele sv. Klimenta. (SAB 702, 710–12, 287, 277, 6. Rappolttenkirchenské účty z r. 1734. Duchovní účet z r. 1734. Zádušní účet z r. 1735. Relace jaroměřického hejtmána z jara 1735 a z r. 1739.)

Philipek Anton. Sochař ve Vídni. R. 1739 dodal hraběti Adamu z Questenberka 6 svícnu za 25 zl. 54 kr. (SAB 1258. Účty vídeňské pokladny z r. 1739.)

Praetorig (Praetorius) Johann Gotfried. Dvorní stolař a ebenista ve Vídni. („Galantery: tischler.“) V letech 1730–1731 intarsoval podlahy a stěny v tzv. čínském salonku zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou. (13. 11. 1729 si byl místnost prohlédnout a přes Rappolttenkirchen odjel do Vídně.) Pracoval podle svých vlastních návrhů, figurální motivy však do nich musel vkreslovat malíř Nicolau Bruno Bellau. Podle relací jaroměřického hejtmána neprojevoval Praetorig příliš píle, často pauzoval, byl trestán vězením a práci dokončoval pod neustálým ozbrojeným dohledem. Začátkem září 1732 odjel za velké hraběcí úlevy konečně do Vídně. 30. 6. 1731 dostal zaplacen za práci v „kabinetě“, jak je čínský salonek označován, 247 zl. 27 kr. 2 d. (SAB 271, 262, 273, 698, 5. Účty z let 1729–31. Relace jaroměřických hejtmánů 1730 až 1732.)

Probst Christoph Leonard. Sochař v Rappolttenkirchenu. V srpnu r. 1728 dodal do zahrady rappolttenkirchenského zámku tři kamenné sochy. V listopadu r. 1729 dostal 4 zl. za kamenný znak na průčelí Questenberského paláce v Johannesgasse ve Vídni. V r. 1732 byl honorován 28 zl. za další dvě kamenné sochy do rappolttenkirchenského zámeckého parku. Téhož roku dostal 14 zl. za dvě kamenné „Kindlein“. V r. 1733 vyřezal dřevěného „Hanswursta“ a „Harlekýna“ a model k „boulaingrain“. Téhož roku dostal 16 zl. za sochu sv. Leopolda a stejnou částku za sochu sv. Sarkandra, obě sochy byly určeny do rappolttenkirchenského kostela. Za 4 vázy do zámeckého parku dostal 24 zl. V r. 1736 byl placen 250 zl., v r. 1737 30 zl. a za dvě kamenné lavice do zámecké zahrady dostal 10 zl. (SAB 1245, 694–695, 700, 702. Rappolttenkirchenské účty z let 1728–1736.)

Rey wü rth Johann Gabriel. Sochař ve Vídni. V r. 1729 byl placen za nespécifikovanou práci z účtu Questenberského domu ve Vídni částkou 53 zl. 40 kr. (SAB 710. Účty vídeňské pokladny z r. 1739.)

Rossa Gaetan. Malíř „figurista“ ve Vídni. 3. 2. 1723 dostal spolu s Antoniem Galli-Bibienou 200 zl. za výmalbu „galerie“ v Questenberském paláci v Johannesgasse ve Vídni. (SAB 689. Účty z r. 1723.)

Rueber Johann Baptist. Štukatér ve Vídni. V letech 1693–1695 pracoval v Questenberském paláci v Johannesgasse ve Vídni „glatte stuccatur mit einem gesimbs und einem felt“. (SAB 664, 663. Účty z let 1695–1697. Korespondence vídeňského regenta Opfermanna z dubna 1693.)

Saboth (Seboth) Johann Georg. Malíř ve Vídni. 20. 1. 1729 dostal 23 zl. 24 kr. za hraběncin pokoj (špalíry) v Questenberském paláci v Johannesgasse ve Vídni. (SAB 695. Účty z r. 1729.)

Sack Johann Anton. Malíř-natěrač ve Vídni. V r. 1730 maloval pro hraběnkou z Questenberka špalíry do vídeňského paláce Questenberků. V r. 1735 dostal od ní 24 zl. za 4 „bladt spalier“. (SAB 696, 703. Účty z let 1730 a 1735.)

Saglioni Giuseppe. Malíř ve Vídni. V září r. 1739 se hlásil v Questenberském paláci ve Vídni, „kde hledali freskaře pro práci v Jaroměřicích nad Rokytnou“. Hrabě z Questenberka ho znal, neboť dokončoval po zemřelém Pellizuolim malbu kostela sv. Klimenta v Praze. V říjnu poslal Saglioni do Jaroměřic skicu a koncem téhož měsíce byl již na Moravě. V listopadu 1739 předal Jiřímu Adamovi Hofmannovi – questenberskému regentovi – „Theatro Schizzo“. (SAB 710–712. Korespondence Jiřího Adama Hofmanna z r. 1739.)

Salio (Salis) Baptista. Čínař z Velkého Mezifíčí. V r. 1710 přelíval klíče pro zámek v Jaroměřicích nad Rokytnou. (SAB 251. Důchodní účet z r. 1710.)

Salis Jakub. Cínař z Moravského Krumlova. V r. 1736 byl placen 70 zl. 44 kr. z pokladny jaroměřického panství. (SAB 285. *Důchodní účet z r. 1736.*)

Salis Petr. Cínař. Za práci pro Jana Adama z Questenberka dostal v r. 1717 43 zl. 28 kr. 2 d. a v roce 1732 37 zl. 3 kr. (SAB 258, 285. *Účty z let 1717 a 1732.*)

Sang Antoni Andreas. Malíř tapet ve Vídni. Za práci v r. 1739 dostal zaplacen z pokladny Questenberského paláce ve Vídni 38 fl. 25 kr. (SAB 710. *Účty z r. 1739.*)

Seigl Norbert. Malíř tapet z Jemnice. Za malované tapety pro jaroměřický zámek dostal v r. 1720 16 zl. (SAB 261. *Účty z r. 1720.*)

Schickhart (Schikut, Schikot) Jiří. Malíř v Myslibořicích. Od r. 1727 do r. 1731 pracoval v Jaroměřicích pro Jana Adama z Questenberka.

1727

Lauth aufziagl dem Georg Schickhart Mahler von Mislboritz wegen die gnadigen Herrschaft: Verfertigte Mahler arbeit Bezahlt ... 30 fl. V r. 1728 maloval v jaroměřickém zámku podle vlastních návrhů, hned jak zedníci skončí s prací v patře měl malovat strop v „malovaném pokoji“ a malovat a zlatit hraběcí ložnici. Za práci dostal 53 zl. V březnu r. 1729 pracoval na návrhu pro Boží hrob do jaroměřického farního kostela. V květnu pracoval na nějakém „gemahlene blatt“. V únoru r. 1731 nemohl pracovat v Jaroměřicích, neboť byl vytížen úkoly svého pána hraběte z Ostašova. Téhož roku pracoval na figurách k jaroměřickému Božímu hrobu. 31. 12. 1731 předložil účet na 15 malovaných špalírů za 45 zl. a za Boží hrob — 9 zl. Účet podepsal jako — Gyrzyk Sykutt. (SAB 269, 273, 283, 696, 5. *Účty z let 1727—1732. Relace zámeckých hejtmanů z let 1728—1731.*)

Schmutzer Andreas. Rytec v Bratislavě. 10. 2. 1734 dostal zaplacen z pokladny Jana Adama z Questenberka 6 zl. za 100 kusů „velkého portrétu“ a 4 zl. za 100 kusů „malého“, 13. 11. 1731 dostal dalších 24 zl. a 20. 11. 1732 150 zl. za mědirytinové reprodukce portrétů hraběte z Questenberka a jeho dcery Karolíny. V r. 1735 tiskl portréty rodiny Questenberků — hraběcí manžele s dcerou. V letech 1728—1729 dostal za „velký a malý“ hraběcí portrét 340 zl. (SAB 695—698, 710. *Účty z let 1728—1732, 1739.*)

Schmutzer. Rytec v Bratislavě. 9. 6. 1751 o něm psal vídeňský regent hraběti z Questenberka, že je nyní v Bratislavě a „excelliert noch keiner dings in der Kunst“, a že k cestě do Jaroměřic se nabídl rytec Winkler, který převzal po zemřelém Schmutzerovi dílnu. (SAB 740. *Relace vídeňského regenta z 9. 6. 1751.*)

Schöpfer Jan Antonín. (Jan Adama Schöpf?). Malíř v Praze. Štukatér Josef Camone ho doporučil k vymalbě jaroměřického zámeckého sálu. Malíř byl však zaměstnán v břevnovském klášteře a hrabě Questenberk si mezitím našel malíře ve Vídni (Francesco Messinta). Podle Camonových údajů maloval Schöpfer předtím kupoli pražského sv. Klimenta. (SAB 5. *Relace jaroměřického hejtmana z července 1731.*)

Sommer (Sammer) Jan. Malíř ve Znojmě. 28. 5. 1670 se zavázal, že podle mědirytiny vymaluje za 40 zl. Loretu v Jaroměřicích nad Rokytnou ze všech 4 stran. („Mahler Hystorien und Statuen“.) (SAB 211. *Účty z r. 1670.*)

Stelzer Paul. Štukatér ve Vídni. V letech 1703—1705 pracoval spolu se štukatérem Gierolamem Alfierim na výzdobě Questenberského paláce ve Vídni. (Za tutéž práci byli placeni i v r. 1724 — oba dostali dohromady 400 zl.) V r. 1726 dostali dalších 200 zl. a Stelzer sám ještě 104 zl. Téhož roku předložili společný účet na vysokou sumu 1426 zl. za práce v šesti pokojích prvního patra paláce (300 zl.), v šesti pokojích druhého patra (420 zl.), štukové dekorace oken obou palácových dvorů (21 oken à 8 zl.) a za dva kabinety „freüerhand arbeit und Basa relievi“ (100 zl.). V r. 1729 dostal Stelzer 30 zl. za 1 pokoj a za znak se lvy na schodiště paláce. R. 1732 zhotovil v paláci za 60 zl. čtyři ornamenty a „Pruststuckl“ erb a za 10 zl. velký „schilt mith festhonen“. R. 1734 dostal 72 zl. 47 kr. za tři lokajské pokoje a výzdobu kočárové remízy. V Rappoltenkirchenu zdobil v r. 1713—1714 spolu s Gierolamem Alfierim grottu. V Jaroměřicích se objevuje v r. 1720. Za práci na zámecké voliéře dostal 20 zl. (SAB 261, 678—680, 692, 694, 689, 690, 693—695, 700. *Účty z let 1720, 1729, 1732—1734.*)

Svoboda Jan Michal. Sochařský tovaryš. V r. 1735 je uváděn mezi obyvateli Questenberského paláce ve Vídni. Působil v dílně Léonarda Christopha Probsty v Rappoltenkirchenu a u Kašpara Obera v Jaroměřicích. (SAB 703. *Účty z let 1733—1735.*)

Šetinský Jan. Malíř v Jaroměřicích nad Rokytnou. Nar. roku 1666, zemřel

r. 1715. Od r. 1705 se objevuje v účtech jaroměřické panské pokladny. V r. 1706 dostal 8 zl. za dvě oltářní antipendia do kostela sv. Markéty v Jaroměřicích. 31. 12. 1712 předložil účet na „bemaßlung des afen und kleine Hündles auf das blases (?) Contrafait“ za 3 zl., na „Contrafait der Indianern“ za 8 zl. a na natěračské práce. (V soupisech obyvatelstva figuruje jako čtvrtláník.)
(SAB 246—256. Účty z let 1705—1715.)

Šetinský (Šebetinský) Josef. Malíř v Jaroměřicích nad Rokytnou. Narodil se v r. 1704 jako syn jaroměřického malíře Jana Šetinského (viz). V r. 1729 je jmenován mezi hraběcími lokaji jako „malíř-lokaj“. V roce 1739 je titulován jako jaroměřický dvorní malíř. V r. 1749 byl ve městě radním. Působil ve Vídni, odkud byl v r. 1737 povolán, aby spolu s Ignácem Bučkem namaloval v Jaroměřicích sv. Hrob. Ve Vídni pracoval v dílně Giuseppe Galli-Bibieny a v Jaroměřicích prováděl jeho scénické invence (v r. 1737 prospekt k „Umučení 7 synů Machabejských“), V březnu r. 1743 dlel v louckém klášteře a byl poslán malovat do Litohofe. 25. 1. 1749 předkládal účet na ciferníky slunečních hodin malované na zámeckých fasádách v Jaroměřicích (jedny na průčelí „galerie“, druhé na zámeckém „náměstí“ naproti jízdárně). Maloval také ciferníky slunečních hodin v Bohušicích a „das Schloß bauschitz sambt den dorf in duplo groß endtworfen und rein außgemahlen das stuckh à 10 fl. fecit ... 20 fl. Obě bohušické veduty se dochovaly. V r. 1759 přemaloval Tepperovy obrazy na sloupech sv. Trojice v Jaroměřicích nad Rokytnou za 15 zl. (SAB 271, 279—294, 311, 7, 718, 733. Účty z let 1727, 1737—1749, 1759. *Relace jaroměřických hejtmanů z r. 1736, 1737 a 1743.*)

Titian (Dihšian) Lorentz. Učitel kresby na Vídeňské akademii. R. 1735 byl na zámku v Rappoltenkirchenu s „dvěma Biblieny“ a v květnu téhož roku doprovázel do Jaroměřic malíře Domenica Maria Franciu a Alexandra Ferettiho. (SAB 1245, 1258. *Rappoltenkirchenské účty z r. 1735. Vídeňské účty z května r. 1735.*)

Töpfer Karel. Malíř ve Velkém Meziříčí. V r. 1719 maloval na sloupech sv. Trojice v Jaroměřicích nad Rokytnou oltáře, a v letech 1736—38 maloval kopuli farního kostela.

1719

Lauth Consignation den 10 Juny dem Carl Töpfer Mallern von Gross Messerittsch Wegen der Bey der Heyl: dreyfaltigkeit Saullen gemahlten drey altär Bezahlt 60 fl: hierauf sindt Von dem Seel: Raith knecht Verschafte 30 fl.: Von hiesigen H: Dechänten 5 f: undt aus denen Rendten 25 f: verfolgt worden ... 25 f:

V květnu r. 1736 jednal s Töpferem jaroměřický hejtman. Ukázal mu „rys“ poslaný z Vídně (?) a malíř měl vyslovit svoje požadavky. Z jednání však zprvu sešlo, protože malíř byl smluvně vázán přes léto na Velehradě a tak „Kupl riss“ poslali zpátky do Vídně. Jednání pokračovalo i v srpnu téhož roku. V březnu r. 1736 žádal o zálohu 150 zl. na barvy, avšak práci stále odkládal s výmluvou, že má ještě dokončit malby v žďárském klášteře. Do Jaroměřic přijel až v červnu a začal malovat kupoli jaroměřického farního kostela. V září již dokončoval v tamburu „Osm blahoslavenství“. V r. 1737 dostal za práci v kopuli kostela 42 zl. (záloha?) a v r. 1738 byl jeho účet vyrovnán do výše 900 zl. V květnu a červnu urgoval malíř ve dvou dopisech datovaných ve Velkém Meziříčí dlužných 50 zl. za „Verfertigte Statua“. (SAB 260, 709, 278—280, 6. *Důchodní účet z r. 1719. Účty z let 1736—1738. Relace zámeckých hejtmanů z let 1736—1737.*)

Wagner Sebastian. Štukatér v Jaroměřicích nad Rokytnou. Za práci na jaroměřickém zámku v l. 1729—1730 dostal zapláceno 245 zl. 8 kr. Při práci mu pomáhal jeden nádeník. Ve své žádosti ze dne 2. 11. 1731, kterou urgoval zbytek mzdy (12 zl.), uváděl, že provedl na zámku štuky ve dvou pokojích, v hraběncině kabinetě, v pokoji vedle sálu a nabízel se, že ještě provede „marmormuster nach Salzburger art“. Návrhy pro tyto práce dodával Konrád Adolf Albrecht (SAB 696, 283. *Účty z let 1730—1731.*)

Walthausser Johannes. Malíř ve Vídni. 10. 6. 1701 účtoval hraběti Janu Adamovi z Questenberka 30 zl. za „bild mit falcken“. (SAB 667. *Účty z r. 1701.*)

Wandtner Ferdinand. Sochař v Zisterdorfu. 31. 1. 1675 dostal 20 zl. za kamenný „wehr casten“ a dvě sochy do zámecké zahrady v Rappoltenkirchenu. (SAB 659. *Účty z let 1675—1679.*)

Weisskopf Jeremias. Sochař ve Vídni. 2. 6. 1718 dostal 4 zl. za sochu „Hanswurst“ pro Jana Adama z Questenberka. (SAB 684. *Účty z r. 1718.*)

Widemann Lazar. Sochař v Plzni. V r. 1733 pracoval v Kladrubech, odkud

dojžd l do Javorné posuzovat blok „bílého kamene“, ze kterého m l za pomoci tovaryše z Rappoltenkirchenu vytesat sochu. Ze zakázky pro Jana Adama z Questenberka patrn sešlo, nebo socha i se kámen nelíbil. (SAB 5. *Relace panského ú edníka z Javorné a Be ova z listopadu 1733.*)

Winckler. Rytec ve Vídni. V lét r. 1751 o ekávali v Jarom ících rytce Wincklera, který p evzal dílnu po zem elém Schmutzerovi. (SAB 740. *Relace víde ského regenta Questenberk z r. 1751.*)

Ziegler Anton. Malí v Tullnu. V r. 1733 byl zálohován na práci pro Jana Adama z Questenberka v Rappoltenkirchenu ástkou 12 zl. (SAB 700. *Ú ty z r. 1733.*)

Ziegler Ferdinand. Malí v Tullnu. V dubnu r. 1733 dostal 6 zl. 30 kr. za Boží hrob v rappoltenkirchenském kostele sv. Ji í. (SAB 700. *Octy z r. 1733.*)

Ziegler Johann. Malí v Tullnu. V r. 1733 polychromoval za 12 zl. sochy sv. Leopolda a Sarkandra pro rappoltenkirchenský kostel sv. Ji í. (SAB 700. *Ú ty z r. 1733.*)

Zollicher Joseph Anton. Malí ve Vídni. 30. 8. 1735 dostal od hrab nky z Questenberka za blíže nspecifikovanou práci 12 zl. (SAB 703. *Ú ty z r. 1735.*)

Petr Fidler

KALKATSKA GALERIE V EDICI SV TOVÁ M STA UMĚNÍ

V roce 1962 za alo nakladatelství Edition Leipzig vydávat edici Weltstädte der Kunst. Jde o publikace, v nichž se „poprvé v jednom svazku“ mohou odborníci i p átelé um ní seznámit s nejkrásn jšími výtvarnými díly všech muzeí ur ítého velkom sta. Ve spolupráci se znalci celého sv ta nakladatelství vybralo centra politického, pr myslového a obchodního života, jejichž muzea a galerie soust e ují památky minulosti s nejvyšší historickou a um leckoestetickou hodnotou.

První svazek edice byl v nován Muzejnímu ostrovu Berlín (1962), následovaly Dráž any (1965), Mnichov (1967), Koda (1967), Stockholm (1969), B lehrad (1969), Budapeš (1970) a Kalkata (1973). P ípravují se publikace o muzeích a galeriích Prahy, Vídni, Benátek, Curychu, Basileje, Krakova, Milánu, íma a další. Všechny svazky obsahují edi ní p edmluvu, obecn jší úvodní studii, p ísp vky o historickém a sbírkovém profilu jednotlivých muzeí a ovšem i soubory barevných a ernobílých reprodukcí. Pro celou adu je charakteristická pe livá a reprezenta ní grafická úprava.

Odborná úrove knih se v pr b hu už více než desetiletého trvání edice neustále zvyšuje. Jestliže první svazek obsahoval pouze stru né informativní lánky a soupisy dí l s nejzákladn jšími um lekohistorickými údaji, pak zatím poslední publikace o Kalkat je již d kladným pokusem o odborné zhodnocení tam jších památek a o jejich v azení do celkového vývoje bengálské kultury. D ležitě také je, že um lecké poklady se v edici chápou v nejširším slova smyslu: jde o díla volného um ní, doklady vývoje um leckého emesla, um leckého pr myslu a užitého um ní, archeologické památky, objekty lidové tvorby a další.

V tšina dnih edice p ínáší d ležitě, zajímavé a asto dosud nezve ejn né údaje. K dalšímu zkvalitn í by však p ísp lo í d sledn jší sjednocení redak ního pojetí ady. Nejde jen o to, že n které p edmluvy jsou zam eny na obecné, spole enskohistorické p edpoklady vzniku muzeí zvolené zem , a jiné zase spíše zd raz ují historický vývoj „m sta um ní“ nebo uvád jí díl í informace o p vodu a rozvoji jmenovaných muzeí. Nejednotnost se objevuje i v následných lánkách, ve kterých auto í dávají p ednost r zným aspekt m stejného tématu. Proto n kdy p evazuje historická problematika vzniku muzeí, jindy zase je hlavní pozornost v nována struktu e sbírkového fondu nebo r zným formám muzejní práce, a koliv teprve

¹ *Museumsinsel Berlin. Die schönsten Kunstwerke aus drelzehm Museen*, 1962, 248 str.; *Dresden. The most beautiful works of art from nine museums*, 1965, 220 str., 163 repr.; *München. Die schönsten Kunstwerke aus zehn Museen*, 1967, 227 str., 168 repr.; *Kopenhagen. Die schönsten Kunstwerke aus elf Museen*, 1967, 252 str., 204 repr.; *Stockholm. Die schönsten Kunstwerke aus zwölf Museen* 1966, 232 str., 167 repr.; *Belgrad. Die schönsten Kunstwerke aus sieben Museen*, 1969, 237 str., 174 repr.; *Budapest. The most beautiful works of art from seven museums*, 1970, 222 str., 166 repr.